

Forsl. t. L. om Saltvandsfiskeri.

Andre Redskaber, der ej ere tjenlige til Fangst af Vandreaal, maa ikke udsættes eller bruges nærmere Kystejerens Aalegaardene, Aaleruser og Aaleruserækker end 50 Favne (94 Meter) fra Fangesiden og 20 Favne (38 Meter) fra Læsiden, herfra dog undtaget Kroge og Redskaber til Fangst af Hummer og Østers. Ruser, hvis Masker ikke ere $2\frac{1}{4}$ Tommers (59 mm) Længde strakt Maal, anses for tjenlige til Fangst af Vandreaal. I de vestjydske Fjorde fastsættes dette Maal til $1\frac{1}{4}$ Tomme (33 mm).

Den Fiskeriberettigede er pligtig til, saafremt han i det paagældende Efteraar vil benytte sin Ret, inden 1. August at have udsat den yderste Hovedpæl og desuden en af de inderste Pæle, der tilligemed Hovedpælen kan angive Fiskeredskabets Retning. Hovedpælen skal rage 4 Fod (12 ^{dec}cm) over Vandet ved daglig Vandstand og paa Toppen være forsynet med et mørkt Flag. Beskyttelse for Fiskeriet finder kun Sted, medens Fangeredskaberne ere udsatte.

Foranstaaende Bestemmelser komme ligeledes til Anvendelse, hvor den heromhandlede Fiskeriret er adskilt fra den tilstødende Grund.

I Bugter af saa ringe Bredde eller med saa smalt Indløb, at Anbringelse af Ruser udfor Aalegaardene, Aaleruserne eller Aaleruserækkerne i Henhold til ovenstaaende Regler ikke kan foretages, uden at saadanne Ruser komme til at staa i en Retning tværs paa en eller flere af de indre Aalegaardene, Aaleruser eller Aaleruserækker, kan Landbrugsministeren efter forudgaaet Undersøgelse og Forhandling med de i Sagen Interesserede fastsætte særlige Afstande for Fiskeri med Ruser ud for de nævnte Redskaber, eventuelt helt forbyde saadant Fiskeri ud for dem.

De foranstaaende Bestemmelser berøre ikke den videregaaende Ret til Aalefiskeri, der maatte tilkomme nogen ifølge særlig Adkomst. Retten til Fiskeri i de af Regeringen afhændede Vandarealer berøres ikke af ovenstaaende Bestemmelser, men vedbliver i den Udstrækning, som Adkomstdokumenterne hjemle.

§ 7.

Fremkommer der i umiddelbar Forbindelse med Kyst- eller Fjordbred Opvækst af Siv og Rør, maa intet for saadan Opvækst skadeligt Fiskeri, saasom med Stangeredskab og Glib, finde Sted i samme.

§ 8.

For saa vidt en Kommunalbestyrelse finder, at Anlægget af en eller flere offentlige Stier eller Veje, der føre til almindelige Landingspladser for Fiskere, er i den Grad fornødent, at det almene Vel maa siges at fordre slige Anlæg, komme henholdsvis Reglerne i Lov angaaende Gangstier i offentlige Øjemed af 4. Juli 1850 og i Lov angaaende Forpligtelse til Jords Afgivelse til offentlige Biveje af 20. Avgust 1853 til Anvendelse herpaa.

§ 9.

Hvor det formenes Fiskerne (jfr. § 1) at benytte Strandbredden til Ophaling af deres Baade og til Tørreplads for deres Garn, og mindelig Overenskomst derom ikke opnaas, kunne de forlange Spørgsmaalet, om og hvor en passende Ophalings- og Tørreplads kan anvises, enten paa den udyrkede og for Græsvækst blottede Strand-